

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาบทบาทผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ในเขต จังหวัดชัยภูมิ (2) ศึกษาปัจจัยคุณสมบัตินักผู้นำชุมชนที่มีผลต่อบทบาทของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชน ปัจจัยเหล่านั้นคือ สภาพภูมิหลัง และภาวะความเป็นผู้นำ และ (3) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชนของผู้นำชุมชนให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้นำชุมชน เฉพาะตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าอาวาส สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 344 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมานประกอบด้วย t -test, F -test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. บทบาทผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ผู้นำชุมชนใช้การเจรจาต่อรองในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชนมากที่สุด
2. ปัจจัยสภาพภูมิหลัง ได้แก่ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ อำเภอกึ่งที่เป็นผู้นำ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง นโยบายของรัฐที่สนใจ และภาวะความเป็นผู้นำ มีผลต่อบทบาทของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชน
3. ผู้นำชุมชนในตำแหน่งผู้บริหารส่วนศึกษา ควรออกเยี่ยมเยียนพบปะพูดคุยกับสมาชิกในชุมชนมากขึ้น และผู้นำชุมชนในตำแหน่งเจ้าอาวาสควรมีบทบาทในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชนมากขึ้น

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า ผู้นำชุมชนส่วนหนึ่งยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชน จึงควรจัดการอบรมสัมมนาให้ผู้นำชุมชนมีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในชุมชนต่อไป

This thesis investigates the role of community leaders in solving conflicts in communities in Chaiyaphum province. Also studied are factors regarding the qualifications of community leaders, including backgrounds and leadership, which affect the roles of community leaders in solving conflicts in the communities under consideration. Finally, guidelines are suggested for the more effective resolving of conflicts in these communities.

The sample population consisted of 344 community leaders who held positions as village heads, abbots, members of tambon administrative organizations, and administrative positions at educational institutions in the province. The instrument of research was a questionnaire.

The techniques of descriptive statistics used in the analysis, formulation and tabulation of the data obtained were frequency, percentage, mean and standard deviation. The techniques of t-test, F-test and correlation coefficient were also employed for testing purposes.

Findings are as follows:

1. The role of community leaders in resolving conflicts in the communities was at a moderate level. Most frequently, community leaders used negotiations for solving conflicts in the communities under study.

2. The backgrounds of the community leaders affected the roles they played in solving conflicts in these communities. Pertinent aspects of these backgrounds in this connection included marital status, educational level, positions held, districts in which they worked, and length of time in current positions. A governmental policy concerning conflict resolution in the communities and the degree of leadership exercised also affected the roles of the community leaders being investigated in solving conflicts in these communities.

3. It is recommended that community leaders who hold positions as administrators of educational institutions should more frequently visit and talk to community leaders. Additionally, community leaders who hold the position of abbots should more frequently have a role in solving conflicts in these communities.

The findings of the researcher indicate that some community leaders still lack knowledge and understanding of how to resolve community conflicts. Therefore, training and seminars should be provided for community leaders such that they will become more knowledgeable and have more understanding of conflict resolution to the end of becoming more efficient in resolving conflicts in their communities.